

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VI. No. 30

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
30 Iulie 1938

RUGĂCIUNEA MAJESTĂȚII SALE REGINA MARIA

Imi înalț inima spre Tine, o Doamne! Ascultă te rog smerita mea rugă. M'ai înălțat, m'ai așezat în locul de slavă și ai pus în mâinile mele o putere ce nu e hărăzită multora. Mi-ai însemnat un drum care trebuie să fie al meu și pe care trebuie să pășesc fără a șovăi. Din pricină că sunt nevoiți să-și înalțe fruntea ca să mă vadă, mulți cred că nu cale decât prin locuri pline de soare; dar Tu, o Doamne! cunoști pietrele ce-mi rănesc picioarele și mulțimea spinilor ascunși sub trandafirii ce mi-au fost dăruți.

Ai făcut să strălucească chipul meu în fața smeriților acestei lumi. Ai așezat purpura pe umerii mei și coroana pe capul meu și mi-ai poruncit să te port ca și când n'ar fi o povară. Și ai grăit:

Ai fost aleasă între mulți: fii vrednică de cinstea mare ce ți s'a făcut, fie mâna ta blândă, cuvintele tale pline de mângâiere și fă din inima ta un loc de odihnă pentru cei oboșiți și fără liniștă. Scoală-te în zori de zi, iar noaptea nu dormi prea greu ca nu cumva să rămână neauzit vreun s'rigăt înălțat către Tine.

Căci ești mama unui popor și ai fost aleasă să-i călăuzești în viață și să porți povara durerilor și bucuriilor lui.

De aceea strig către Tine, o Dumnezeu! Dă-mi putere să înfrunt orice soartă, să înving orice temere, să străbat prin orice furtună.

Dă-mi o nesfârșită răbdare, o Doamne și voința de a birui orice ispită neprednică; fă-mă fără teamă, bună și dreaptă, o Doamne, așa încât să rămân neclintită în mijlocul oricărei nenorociri. Dă-mi o inimă vitează ca să nu pierd curajul la sfârșitul unei zile de sbucium; o inimă destul de mare ca să poată iubi și pe cei pe care numeni nu-i iubește, destul de dreaptă ca nici odață să nu osândească în grabă și destul de miloslivă ca să poată ierta „de 70 de ori 7”

Dă-mi darul cuvintelor care mângăie, o Doamne, și darul compătimirii și al

înțelegerii, ca de câte ori înlind mâna, poirina nămanui și fă ca nimeni să nu se creadă dușmanul meu, așa încât înaintea

Ingăduie-mi, o Doamne, să țin capul te de a veni în fața Ta, mâinile ce ridic

Majestatea Sa Regina Maria la încoronarea în Alba Iulia

sas, nu de trușie, ci pentru că mi-e cuge- în binecuvântare, să fie ușoare cu niște
atăl curat ca cristallul în care strălucește aripi plutind spre cer. Și de își va aminti
soarele scoțând la iveală o mie de lumina cineva de mine pe pământ, o Doamne,
amini, și pentru că mă pot uita fără teamă să mă vadă cu zâmbet pe buze, cu un
în ochii oricui, iar când va veni ceasul dar în mână și cu lumina credinței în
meu din urmă, o Doamne, fă să mă ochi, acea credință care mută munții
găsească fără amărăciune în suflet îm- din loc.

AMIN.

Farul Creștin

Foaie bisericească baptistă

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redactor responsabil:

Ioan Cocuț

Anul VI. No 30 30 Iulie 1938

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe an 100 lei, pe 6 luni 50 lei.
In străinătate dublu.

Nu se primesc abonamente
decât cu trimiterea banilor
înainte.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Fabricii 20.

Telefon 24,62 Arad

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blenduziei 4

DELA REDACȚIE

Mai sunt câțiva abonați pe un jumătate de an cari nu s'au re-abonat. Am găsit de bine să le trimitem acest număr ca să le amintim că e o pagubă mare și pentru ei și pentru această lucrare a Domnului dacă nu ne trimit bani și pe viitorul jumătate de an. Prevedem că până la anul nou numerele FARULUI vor fi deosebit de bogate. În luna August vom publica reportaje interesante cu privire la vizita celor 17 surori și frați tineri din Anglia în frunte cu Dr. T. G. Dunning, președintele tineretului baptist din toată lumea. În toamnă probabil Uniunea Baptistă va avea un congres cu program înălțător care va umple paginile FARULUI. Nu ne ajunge timpul să mai amintim articolele bogate, știrile interesante din țară și din străinătate, etc., etc.

Și toate acestea vor veni săptămână cu săptămână la Dvoastră acasă dacă acum veți trimite cei 50 lei pentru reînnoirea abonamentului.

De aceea nu amânați o clipă. Mergeți acum cu banii la poștă ca să nu uitați. Avem încredere că veți face acest lucru și așteptăm mandatul Dvoastră cu banii ca să vă putem servi ca și în trecut.

Amintim fraților cari vând FARUL cu bucată, că, tot la trei luni, sunt datori să trimită banii pentru bucățile vândute. Ii invităm pe cei în restanță, să facă acest lucru îndată.

Deosebirea între cel mântuit și cel nemântuit

În numărul trecut am scris un articol care, pe lângă lumina care a adus-o, a ridicat, de sigur, în mintea multora, o mare întrebare. Arătam în acel articol că nu există și n'a existat nici un credincios care să fi ajuns, în această viață, fără absolut nicio pată, care să fi devenit cu totul curat de orice urmă de greșală și de păcat. Dar cineva poate să întrebe: dacă nu numai omul din lume păcătuiește, ci și credinciosul, atunci care e deosebirea între unul și altul?

Firi deosebite

E deosebirea de natură. Întreaga firea celui mântuit e împotriva păcatului. El urăște păcatul și iubește adevărul. Dacă va aluneca vreodată din greșală, îl va duce inima, se va căi, păcatul va face o rană dureroasă în sufletul său și va merge la Dumnezeu cu lacrimi de pocăință și cu hotărârea să fie de zece ori mai veghiator ca să nu cadă din nou. Nu așa e cu cel nemântuit. Pentru el păcatul e dulce. Natura sa nenăscută din nou se simte bine în fărădelegi. Când el păcătuiește, nu-i pare rău, ci, dimpotrivă, încearcă să repete păcatul. De aceea cel nemântuit trăiește în păcat, pe când credinciosul trăiește în Hristos. Poate două pilde ne vor lămurii mai bine.

Două pilde

Prima pildă o luăm de la Dr. Torrey, care a avut o mare experiență în aducerea sufletelor la Hristos. El spune că deosebirea între cel mântuit și cel nemântuit e ca deosebirea între oaie și porc. Când oaia ajunge cumva cu piciorul în noroiu, ea și-l trage îndată afară și se ferește de el. Căci firea ei nu poate suferi noroiul. Ea se simte bine pe locul care e curat. Nu tot așa e cu porcul. Când el a ajuns cu picioarele în noroiu, se bucură și se adâncește mai tare în el și apoi se tăvălește unde tina e mai mare. De ce? Pentru că firea lui găsește plăcere în murdărie. Cam așa stau lucrurile și în ce privește mântuirea. Credinciosul fuge de păcat, iar necredinciosul fuge către păcat.

Când discutăm cu Dr. Gill această problemă, el obișnuia să ne dea următoarea pildă. Se presupunem, zicea dânsul, că se boțează doi oameni. Amândoi mărturisesc că au o viață nouă în Hristos. Însă, de fapt, numai unul din ei e credincios. Celălalt e încă în păcat. Dar noi nu știm care e cel mântuit și care e cel pierdut, căci, la suprafață, amândoi par buni. Știți Dvoastră când vom afla noi care e cel pierdut și care e cel mântuit? În momentul în care fiecare din ei va face un păcat. Căci de greșit amândoi vor greși. Atunci se va vedea deosebirea. Cel credincios va fi tulburat în suflet, îl va cuprinde o mare mustare lăuntrică și se va pocăi adânc de ceea ce a făcut. De aci înainte se va feri de zece de ori mai mult de acest păcat. Nu tot așa se va purta cel nemântuit. Lui nu i se va părea că a făcut ceva rău când a păcătuit. Dimpotrivă, chiar dacă îl va muștra vreun frate, el se va apăra și va încerca să arate că n'a păcătuit. Mai mult, nu va încunjura acest păcat în viitor, ci îl va repeta ori de câte ori se va ivi ocazia. El va trăi în acest păcat.

Iarși în viața credinciosului se vede un progres spre sfințenie. El devine zi cu zi tot mai curat și mai sfânt.

Să nu judecăm

La toate acestea aș vrea să adaug un lucru foarte însemnat. Deși există o mare deosebire între cel credincios și între cel necredincios, noi, oamenii, **ne putem înșela** foarte mult când vrem să-i deosebim. **Nu mai Dumnezeu știe într'adevăr** cari sunt cei mântuiți și cei nemântuiți. De aceea e foarte greșit să judecăm pe alții. Noi nu cunoaștem lăuntrul omului și nu știm ce se ascunde în el. Prin urmare e mai bine să ne judecăm **pe noi**, să fim siguri că **noi** suntem mântuiți. Acest lucru e mult mai însemnat și la el putem ajunge. Față de alți oameni să nu avem o atitudine de judecători, ci una de ajutători. Să-i ajutăm, prin pilda, prin dragostea și prin cuvântul nostru, să vină mai aproape de Dumnezeu.

I. Cocuț.

LUPTLE ICONOCLASTICE

de L. L. Sezonov

În anul 126 împăratul creștin Leo, a pornit o mare luptă împotriva cultului sau cinstirii icoanelor. Multe și variate au fost cauzele care l-au făcut să înceapă această mișcare sau luptă iconoclastică (iconoclaști se numeau luptătorii contra icoanelor). Leo, care fusese crescut în Armenia, țara Paulicienilor „protestanți”, a privit icoanele și cultul lor ca o idolatrie și urâciune și, în același timp, ca o mare piedecă la întoarcerea Evreilor și Mohamedanilor la Creștinism. Apoi, împăratul a mai crezut că, prin îndepărtarea icoanelor din biserică creștină, legăturile între imperiul bizantin și mohamedan se vor îmbunătăți. Astfel va fi în stare să trăiască în liniște și pace cu puterea semilunei dela granița de răsărit a imperiului. Pe vremea aceea urmașii lui Mahomed, cari existau de abia 100 de ani dela moartea fondatorului semilunei și religiei mohamedane, au ajuns o putere amenințătoare, care sguduia din temelii imperiul bizantin, fostul imperiu roman. Mohamedanii au deslănțuit o cruciadă contra idolatriei. Ei au pornit o luptă pe viață și moarte, în numele lui Alah și a profetului său, Mohamed, contra idolilor. Din pricina icoanelor în biserică, mohamedanii numărau și pe creștini între idolatri. De aceea ei amenințau și atacau imperiul creștin la granița dinspre Asia. Creștinii erau siliți să aleagă între viață și cinstirea icoanelor.

Leo Isaurul, cum i se mai zicea, pentru siguranța imperiului și din motive de politică externă, dădu o decizie edict, poruncind ca icoanele să fie așezate mai sus în biserici, pentru ca poporul să nu ajungă să le sărute și să se închine lor. Luptele iconoclastice deslănțuite de Leo, au găsit foarte mulți împotriviți și au dat naștere la multe prigoniri și chiar vărsări de sânge. Călugării și femeile au luptat într'un mod deosebit pentru icoane și contra lui Leo și a urmașilor lui. Aceste lupte iconoclastice au ținut un timp îndelungat, mai mult de o sută de ani. În cele din urmă, după multe lupte pentru și contra icoanelor, sinodul, convocat de împărăteasa Teodora în 842 la Constantinopol, a hotărât reintroducerea icoanelor în biserică

și cinstirea lor. Leo și ceilalți iconoclaști aveau un gând bun, dar metoda lor de luptă a fost greșită. Inchipuți-vă pe împărații iconoclaști, cari încercau să facă o reformă religioasă și spirituală cu ajutorul forței, a pumnului, a sabiei și a prigoanei. Ei au uitat, după cum uitam și noi adeseori, că scopurile spirituale au nevoie de mijloace sau unelte spirituale. Oamenii nu țin seamă de mulțori că lucrul lui Dumnezeu trebuie să fie făcut cu puterea și după voia lui Dumnezeu. N'ați văzut oare oameni cari încearcă să facă lucrul lui Dumnezeu fără Dumnezeu? Iconoclaștii au pierdut din vedere, în lupta lor pentru Dumnezeu, pe însuși Dumnezeu. Ei s'au lăsat conduși de patimă, de interese personale, de politică, de răzbunare, etc.

Tulburările sub Leo au fost mari, brutale, adeseori sălbătice și sângeroase. Intr'o zi, la Constantinopol, un soldat, din porunca împăratului, încerca să dea jos o icoană de pe poarta palatului. Dar pe loc fost sfâșiat în bucăți de mulțimea adunată. Altădată un soldat se sui pe o scară să coboare și să distrugă o icoană foarte cinstită de popor, dar, imediat, un grup de călugări și un mare număr de femei au intervenit, au tras scara de sub soldat și l-au ucis.

Leo muri la 741 după Hristos și fu urmat de fiul său, Constantin al V-lea. Acesta a mers și mai departe decât tatăl său în lupta contra icoanelor. Constantin al V-lea a convocat un sinod la Constantinopol, în anul 754, la care au luat parte 338 de episcopi din Răsărit. Acest sinod a oprit cinstirea icoanelor și facerea crucilor și a hotărât ca toți cei ce vor face icoane și cruci, să fie excomunicați de biserică și pedepsiți de stat. Cei ce țineau la icoane, au suferit în mod îngrozitor. Îndeosebi călugării au fost prigoniti. Lor li se socoteau ochii, li se tăiau mâinile, li se aprindeau bărbile, erau loviți cu icoane în cap, etc. Mănăstirile au fost schimbate în căzărmi și grajduri. Icoanele fură îndepărtate și, în locul lor, pe pereții bisericilor, au fost zugrăvite scene de vânatoare, alergări de cai, tablouri din natură, etc.

Împărăteasa Ileana, la 787, re-

introduse icoanele în biserică. Un sinod a fost convocat în Nicea, care a hotărât cinstirea icoanelor. La acest sinod s'a vorbit despre deosebirea care există între cinstirea icoanelor și adorarea lui Dumnezeu. Icoanelor, a hotărât sinodul, li se dă cinste, dar nu închinare sau adorare. Adorarea aparține numai lui Dumnezeu. Oricine cinstește o icoană, cinstește persoana reprezentată prin ea. În urma acestui sinod, foarte mulți pauliceni au fost prigoniti, pentru că nu se închinau la icoane.

Carol cel mare, ajutat de teologii din apusul Europei, a scris **patru cărți caroline**. Icoanele, spune el, sunt folositoare pentru împodobirea bisericilor. Ideea că icoanele sunt de trebuință pentru a ne aduce aminte de lucrurile sfinte, spune el, este fără temei. Creștinii au legătură cu Hristos și trebuie să-l aibă mereu în inima lor. În sfârșit, a zis Carol cel mare, Biblia și nu icoanele, e mijlocul exterior care ajută la câștigarea unei cunoștințe mai mari despre Hristos. În anul 794, el a convocat un sinod la care a condamnat „adorarea și siuirea icoanelor”.

Luptele iconoclastice însă, au continuat și mai departe. În anul 813, ajunse pe tronul imperiului bizantin Leo Armeanul. Dela început el a fost contra icoanelor. În anul 814, o decizie împărătească opri cultul icoanelor în bisericile creștine. În 815, un sinod se întruni la Constantinopol și condamnă hotărârile sinodului din Nicea, care permisesse reintroducerea icoanelor în biserici.

În sfârșit, a doua femeie, care a reintrodus icoanele, a fost împărăteasa Teodora. Ea convocă un sinod în anul 842 care recunoscă de bun cultul icoanelor. Cei ce nu s'au supus acestei decizii sinodale, au fost prigoniti în chip firos. În chip deosebit Paulicienii au suferit mult. Ei au fost norul de martiri din veacul al 8-lea și al 9-lea. Împărăteasa Teodora a trimis armate întregi contra Paulicienilor. Ei au fost condamnați la moarte prin spânzurare, răstignire, decapitare, înecare, etc. Peste 100.000 de pauliceni au pierit pentru simplul fapt, că au refuzat să se închine la icoane, sau să le cinstească.

ASTĂZI SAU MÂINE

de D. Dumitrașcu

„Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile...”

Evrei 3:15.

Intr-o Duminică, pe când se ținea serviciul divin într-o adunare, din întâmplare, o doamnă intră și se așează pe scaun, ascultând cuvântul lui Dumnezeu. În timpul cât a stat în adunare, cuvântul lui Dumnezeu, care e o sabie cu două tăișuri și pătrunde până în măduva oaselor, a străpuns și inima acestei doamne, convingând-o că e păcătoasă și că trebuie să se întoarcă la Dumnezeu. După terminarea serviciului, doamna plecă spre casă. În drum spre casă glasul conștiinței îi șoptea, „trebuie să te pocăiești”. Ea se hotărî să se pocăiască peste 6 luni, căci în timpul acesta trebuia să-și serbeze ziua onomastică, și, dacă se pocăiește, nu mai poate să serbeze așa după cum ar dori. Dar glasul conștiinței nu-i dădu pace; e prea târziu, spunea el, peste 6 luni. Sub presiunea acestui glas, ea se hotărî s-o rupă cu păcatul peste 3 luni, căci avea unele lucruri de pus în rânduală și după ce acestea vor fi puse, se va pocăi. Însă glasul n-o slăbia, „e prea târziu, e prea târziu”. Dela trei luni a ajuns la o săptămână.

Ajunsă acasă, doamna intră în camera de dormit pentru a se culca. Când totul fu gata, încercă să adoarmă, dar glasul nu-i dădu pace, „e prea târziu, e prea târziu peste o săptămână, acum trebuie să te întorci la Dumnezeu”. Căută să adoarmă, dar nu putu. Văzând că nu poate dormi, a hotărît să se pocăiască dimineata, când se va scula. Pentru ultima dată glasul conștiinței îi spuse: „E prea târziu, e prea târziu până mâine de dimineată”. În frământarea aceasta adormi cu gândul ca în dimineata următoare să se pocăiască.

Dimineata veni, erau orele 9 și doamna încă nu s-a sculat. Servitoarea merse la ușa dormitorului și bătu, dar niciun răspuns dinăuntru. Când intră, ce să vadă? Doamna adormise pentru totdeauna — murise — fără să apuce dimineata. Trecuse în veșnicie fără să se pocăiască, fără să se împăce cu Dumnezeu.

Această întâmplare zugrăvește pe cei mai mulți oameni. Când

aud cuvântul lui Dumnezeu și sunt îndemnați să se pocăiască, ei nu spun că e rău sau că nu se vor pocăi, ci că mai au vreme. Nu astăzi, ci mâine.

Mâine e răma pe care diavolul o pune în undița lui pentru a ține sufletele în întunec. Cuvântul lui Dumnezeu spune clar: „Câtă vreme se zice: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile...” (Evrei 3:15). **Astăzi** e cuvântul lui Dumnezeu. **Mâine** e cuvântul diavolului.

Și acum, iubitul meu cititor, să stabilim un lucru și anume:

Tu ești un păcătos

Că ești un păcătos, numai începe nicio îndoială. Cuvântul lui Dumnezeu spune: „**Nu este nicio deosebire, căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu**” (Rom. 3:23). Ce poți spune în fața acestui cuvânt? Cred că vei căuta să spui că tu întotdeauna pomești pe Dumnezeu. Domnul zice: „Când se apropie de Mine poporul acesta, Mă cinstește gura și cu buzele, dar cu inima lui este departe de Mine, și frica pe care o are de Mine, nu este decât o învățătură de datină omenească” (Isaia 29:13). Pe buze ai cuvântul lui Dumnezeu, dar inima ta e plină de mânie, de pizmă, de clevețire, de sgârșenie, de lăcomie, de minciună și încă de multe alte păcate care te stăpânesc. Domnul Isus spune: „Nu orișicine-Mi zice Doamne, Doamne!, va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri” (Mat. 7:21). Apostolul Iacov spune: „**Toți gresim în multe feluri...**” (Iacov 3:2), iar apostolul iubirii spune: „Dacă zicem că n'avem păcat, ne înșelăm singuri și adevărul nu este în noi” (I Ioan 1:8). Așa că în fața cuvântului lui Dumnezeu nu te poți desvinovăți, ci trebuie să recunoști că ești un păcătos.

Pentru că ești păcătos, ai de făcut un lucru și anume:

Tu trebuie să te întorci la Dumnezeu

Fiul risipitor spune: „**Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu...**” (Luca 15:18). „**Întoarceți-vă, întoarceți-vă dela calea voas-**

tră ce rea! Pentru ce vrăți să muriți...?” (Ezechel 33:11). Tu trebuie să te întorci la Dumnezeu, dar când? Întoarce-te astăzi, acum, căci mâine va fi, poate, prea târziu. Astăzi umbli pe pământ, mâine vei fi întins pe pat. Astăzi te duci la prieteni, mâine vor veni ei în jurul sicriului în care trupul tău a fost pus. Astăzi voce ta înveselește pe mulți, mâine va amuți pentru totdeauna. Astăzi mintea îți face planuri mărețe, mâine va înlemni. Astăzi ești cald și plin de viață. Mâine vei fi un bulgăre de pământ rece.

Ești întors la Dumnezeu? Ai păcatele iertate prin sângele Domnului Isus? Auzi-l cum strigă: „**Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă**” (Mat. 11:28). „**Veniți toți cei însetați la ape, chiar și cel ce n'are bani...**” (Isaia 55:1). Vino astăzi tu cel trudit, tu cel împovărat de păcate și tu cel însetat și vei găsi odihnă pentru sufletul tău. Nu amâna pe mâine, căci se poate să fie prea târziu.

Vino astăzi la **Crucea** Domnului Isus și auzi-L ce spune: „**Toate acestea le-am făcut pentru tine; dar tu, ce ai făcut pentru mine?**”

Da, pentru tine a primit palme; pentru tine a fost străpuns în coasta din care a curs apă și sânge; pentru tine a strigat: „**Mi-e sete**”; pentru tine a strigat: „**Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce mai părăsit?**”; pentru tine a strigat: „**S'a isprăvit**”. Ce poți face pentru El? Nimic altceva, decât să vii astăzi, nu mâine și să spui: „**Așa cum sunt la Tine vin, putere n'am, Tu-mi fii sprijin, Mă spală n sângele-ți divin, O, Mielule eu vin, eu vin!**”

Tălharului de pe cruce i se spune: „**Azi** vei fi cu mine în rațu”, nu mâine. **Azi** e cuvântul lui Dumnezeu, mâine e cuvântul diavolului. Întoarce-te la Dumnezeu acum, fă acest pas în timp ce ci-tești aceste rânduri. Mâine va fi prea târziu.

„Vino astăzi, vin degrabă,

Vino la Isus acum,

Mâine, poate cine știe;

Nu mai ești pe acest pământ!”

„CUM A FOST GĂSITĂ OAIA PIERDUTĂ“

de I. Bucur

După un drum obositor de un ceas (căci drumurile duceau în unele locuri peste dealuri din pricina unor mlaștini grele), la intrarea în colibă, m'am uitat împrejur și, la început, nu am găsit nici un semn că ar fi vreun om pe acolo, afară de o femeie bătrână care stătea pleacă pe jărătecul din vatră. Cum am intrat, ea s'a sculat și mi-a dat scăunașul pe care ședea.

I-am mulțumit și n'am apucat să mă așez, când, într'un colț de colibă, zării o grămadă de paie pe cari zăcea un bolnav. Niș'e învelitori sărăcăcioase, pe semne hainele lui, fuseseră aruncate pe el; cât despre pat sau cearceafuri, nici vorbă nu era în locuința cea săracă.

M'am apropiat și am văzut pe un tânăr de vreo 17—18 ani, care suferea grozav și era sleit de puteri. Ochii îi erau închiși, dar, la apropierea mea, îi deschise și mă privi cu mirare. I-am pus câteva din cele mai simple întrebări cu privire la nădejdea lui de mântuire. El nu răspunse nimic, fiindcă nu înțelegea nimic din ce-i spuneam.

Tot stăruind și vorbindu-i cu bunătate și dragoste, el se uită în sus și înțelese, din puținele vorbe pe cari le rosti, că auzise ceva despre Dumnezeu și despre judeca a viitoare, dar nu fusese învățat să citească. Sfânta Scriptură era o carte pecețluită pen'ru el și, deci, nu știa deloc calea mântuirii descoperită în Evanghelie.

M'am îngrozit și aproape eram desnădăjduit. O clipă nu trebuia pierdută. Ce eram să fac, ca să-l învăț cele dintâi lucruri ale Evangheliei?

Niciodată nu mă aflasem într-o asemenea încurcătură. De aceea am rugat pe Tatăl ceresc să-mi deschidă, prin Duhul Lui de înțelepciune, o cale ca să înfălișez așa de bine ves'ea mântuirii încât, să fie înțeleasă de acest sărman călător pe care-l apucase noaptea veșniciei.

M'am uitat spre el cu milă și i-am zis: „Dragul meu, ești foarte bolnav, cred că suferi mult de tot!“

— Da, am o răceală grozavă care îmi taie răsuflarea și mă apasă greu.

— De mult ai căpătat răceala asta?

— Da, de mult: se apropie anul.

— Și cum ai căpătat-o? Eu credeam că un băiat ca dumneata e obișnuit cu aerul acesta tare.

— Ah, răspunse el, așa am și fost până în noaptea aceea grozavă. Era cam pe vremea asta anul trecut, când mi s'a rălăcit o oaie. Tata ține câteva oi la munte, căci din asta trăim. Când le-am numărat, în noaptea aceea, una lipsea și m'a trimis s'o cau.

— Fără îndoială că ai simțit trecerea dela căldura focului la suflarea rece a vântului dela munte.

— Da: era zăpadă și vântul îmi pă-

trunde oasele; dar nu mă gândeam prea mult la asta, căci eram așa de îngrijat să găsesc oaia tatălui.

— Și ai găsit-o?, întrebai eu.

— Da, a trebuit să merg mult, mult, dar nu m'am oprit până ce am găsit-o.

— Și cum ai venit acasă? Voia oaia să vină?

— Am pus-o pe umeri și așa am dus-o acasă.

— Și nu s'au bucurat acasă când te-ai în'ors cu oaia?

— Negreșit că da. Tata și mama și oamenii din prejur, cari auziseră de pierderea noastră, au venit toți a doua zi să întrebe de oaie. Le-a părut rău că a trebui să stau toată noaptea afară. Când am ajuns acasă, se făcuse dimineață; și am căpătat răceala asta. Mama spune că nu am să mă mai fac bine niciodată. Dumnezeu știe! Oricum, am făcut tot ce am putut ca să scap oaia.

Mă gândeam că în pățania lui este cuprinsă toată Evanghelia. Oaia e pierdută, tatăl trimite fiul ca s'o caute și s'o aducă înapoi. Fiul se duce de bună voie, suferă totul fără cârtire și, la urmă, își jertfește viața, ca să găsească oaia. Când a găsit-o, o aduce acasă pe umeri la turmă și se bucură cu prietenii și vecinii de oaia, care fusese pierdută. Rugămintea îmi era ascultată, calea îmi era năvălă și, prin harul lui Dumnezeu, n'am folosit de întâmplarea aceasta.

Am lămurit acelui băiat pe moarte pianul mântuirii, folosindu-mă de istorisirea lui. I-am citit cele câteva stihuri din Evanghelia după Luca din capitolul 15, unde grija păstorului de oaia rălăcită e arătată așa de frumos și el înțelese dintr'odată asemănarea și mă urmări cu mare interes când îi lămurii tot înțelesul pildei.

Domnul, în îndurarea Lui, îi deschise inima să înțeleagă că el era oaia pierdută, Domnul Isus era păstorul cel bun, trimis de Tatăl ca să-l caute și care a lăsat toate bucuriile slavei cerești ca să se coboare pe pământ și să-l caute pe el și pe alții pierduți ca el. Și, după cum bietul băiat suferise fără cârtire vijeia rece, tot așa a suferit și bunul nostru Mântuitor împotrivirea sălbatecă a păcătoșilor, batjocura amară și ocările grămădite asupra lui fără să-și deschidă gura să spună o vorbă de cârtire. La urmă și-a dat viața ca să putem fi răscumpărați dela pierzare și ne duce pe umeri în slaulul cerese.

Bietul băiat părea că soarbe tot ce-i spuneam. Primi totul: înțelese totul. Niciodată n'am văzut o dovadă mai limpede de puterea Duhului sfânt ca să pună cuvântul lui Dumnezeu pe inima cuiva.

A mai trăit câteva zile după întâlnirea noastră. N'am avut vreme să-i citesc sau să-i lămuresc alte părți din Scriptură

Câteodată nu mai auzeam de câte o tuse înăbușită și sfâșietoare; uneori grea pentru câteva cupe, dar, oricâteori se putea gândi și asculta acele stihuri din capitolul 15 al Evangheliei după Luca, îl mulțumeau și-l îmbărbătau. El a primit pe Domnul Isus ca Mântuitorul lui și a plecat de aici cu păcatele iertate.

Și tu, cititorule? Cunoști pe Domnul Isus ca Mântuitorul și Păstorul tău? Și tu ești oaia rălăcită: te-a găsit Domnul Isus, ori ești tot pierdut? Vino la El, crede în El și vei avea păcatele iertate prin sângele Lui.

DELA UNIUNE

Cu ocazia morții Majestății Sale Reginei Maria, Uniunea Bap'tistă a trimis M. S. Regelui următoarea telegramă:

Majestății Sale

REGELE CAROL II

Bap'tiștii din România iau parte cu toată inima la durerea Majes'tății Voastre odată cu pierderea Augustei Voastre Mamă, marca apărătoare a libertății religioase, asigurându-Vă de devotamentul lor desăvârșit

UNIUNEA BAPTISTĂ ARAD:

Ioan Socaciu, președinte.

Ioan Cocuț, secretar.

Uniunea Baptistă din România a trimis o scrisoare lui Dr. T. G. Dunning, președintele tineretului bap'tist din toată lumea, prin care a invitat organizația mondială a tineretului bap'tist să-și țină congresul în București în 1942.

Ziarele engleze spun că această invitație a fost primită cu mare bucurie și că i se va da o deosebită atenție. Răspunsul definitiv se va da la Congresul Mondial Baptist din Atlanta anul viitor.

Recunoaștem cu mulțumire primirea următoarelor sume pentru Uniune: Slobozia (prin I. Mancea), jud. Ceta'ea Albă, 500 lei. Bis. Ciobarcin, jud. Cetatea Albă, 133 lei. Bis. Călățele, jud. Cluj, 150 lei. Bis. Călata, jud. Cluj, 50 lei. Bis. Obreja, 215 lei. Bis. Zalnoc, jud. Sălaj, 72 lei. Sora Elena V. Cojocariu, Bălceana, 100 lei. Fr. Judea Ioan, Brana, 150 lei. Bis. Crușovăț, jud. Săverin, 130 lei. Fr. Cadar Todor, Sălaj, 52 lei. Bis. Olănești, jud. Cetatea Albă, 151 lei. Com. Bap't. Mehadia, 800 lei. Fr. Berindei Todor, Sighetul, jud. Turda, 100 lei. Bis. Par'os, jud. Alba, 290 lei. Bis. Bap't. Cluj, 500 lei. Bis. Topa-Mică, 100 lei. Bis. Bap't. Gădălin, jud. Cluj, 70 lei. Bis. Cara, jud. Cluj, 140 lei. Fr. Durăin Nicolae, Zolentul-Mare, jud. Caraș, 220 lei. Bis. Pojoga, 80 lei. Bis. Mudei, jud. Neamț, 125 lei. (Va urma.) Casier: Nicolae Oncu, Str. Blanduziei 4, Arad.

Din lumea largă

MOARTEA MAJESTĂȚII SALE REGINA MARIA

Țara Românească a trecut prin o săptămână de jale, de doliu și lacrimi. Marea Regină a României suferea de mult de o boală dureroasă. A căutat locuri vindecătoare și doftori iscusiți ca s'o ajute. În cele din urmă, simțind că I se apropie sfârșitul, a cerut să fie adusă în grabă în țara care i-a fost dragă, ca să moară în sânul ei. Astfel a plecat din Germania pe la Cernăuți și a ajuns la Sinaia. Aici, în mijlocul familiei îndurerate, și-a închis ochii cea mai mărească dintre Regine. De sigur, inima scumpului nostru Rege și a Fiului Său, a Marelui Voevod Mihai, au fost adânc îndurerate. Vestea a străbătut în toate părțile țării, îmbrăcând satele și orașele în doliu și durere.

Corpul Reginei Maria a fost așezat la Sinaia în mijlocul cununilor de flori, pentru ca toți ceie vreau s'o vadă, să poată trece prin fața Ei. De aici, cu o pompă deosebită, a fost dusă la București unde a fost așezată în Palatul Regal dela Cotroceni. Atunci au început să curgă mii și mii de oameni, cari veneau să mai vadă încă odată pe cea care s'a jertfit atât de mult pentru întregirea Neamului nostru.

Vestea morții Reginei Maria a trecut peste granițe până la marginile pământului. Au venit telegrame din partea conducătorilor celor mai mari state din lume. Ziarele străine au scris mult despre cine a fost și ce a însemnat pentru țara Ei, Regina Maria. O părere de rău a pătruns în inimile tuturor, căci trebuie să știm că Ea a fost cunoscută și iubită mult pretutindeni. Curțile regale din cele mai multe state s'au îmbrăcat în doliu pentru mai multe săptămâni. Se vede că nu numai România a pierdut mult prin moartea Augustei Regine, ci lumea întreagă și ea simte această pierdere.

S'a hotărât ca ceremoniile înmormântării să fie Duminecă, în 24 Iulie. Armata, școlile și toate alte instituții de stat au făcut cele mai mari pregătiri pentru aceste funeralii. Guvernul a făcut tot ce era posibil ca toate lucrurile să decurgă într'un chip vrednic de Marea Regină a Țării. Toate țările s'au grăbit să trimită reprezentanți cu mare vază la această înmormântare. Astfel, Re-

gele Angliei a trimis pe fratele său, Ducele de Kent cu soția. Regele Bulgariei a trimis pe Principele Ciril. Din partea Jugoslaviei a venit M. S. Regina Mărioara, care e fiica Reginei Maria, împreună cu Principele Regent Paul. Franța a trimis pe marele general Mittelhauser cu o delegație însemnată. Spațiul nu ne permite să înșirăm celelalte delegații din partea tuturor statelor însemnate din lume, cari iau parte la dureră Neamului nostru.

Ceremonia înmormântării s'a oficiat în Cotroceni de unde, cu o paradă nespuse de mărească, Regi-

na Maria a fost condusă la gară. De aici, cu tremuri speciale, a fost condusă la Curtea de Argeș, unde a fost așezată alături de soțul Ei, Întregitorul țării noastre, M. S. Regele Ferdinand I. Dar amintirea vieții Ei minunată va rămâne continuu printre noi...

Uniunea Baptistă a delegat pe fr. C. Adorian și L. L. Sezonov, membri în comitetul țărănesc, să reprezinte la înmormântarea M. S. Reginei Maria.

In Rusia iarăși sunt omorâți om multime de oameni. Ziarele scriu că, de curând, au fost omorâți 150 de persoane. Cei mai mulți sunt comuniști. Se vede că după ce și-au pierdut încrederea în Dumnezeu, nu mai pot avea încredere unii în alții.

Regele Angliei a făcut o vizită Franței, unde a fost primit cu mare bucurie și pompă. Prin această unirea între cele două țări apusene se încheagă și mai tare.

Ministerul apărării naționale a hotărât să concentreze pentru manevrele de toamnă contingentele 1928 și 1929. Ele vor fi concentrate în luna Octomvrie.

D. Hitler a propus Cehoslovaciei să facă o înțelegere cu Germania. Aceasta e un semn bun. Se vede că Germania se teme să atace Cehoslovacia.

Programul vizitei fraților fineri din Anglia.

Așa cum am anunțat în numărul trecut, un grup de 17 fineri (între timp s'a mai adăus unul) vor sosi în România la 5 August, a. c. 14 din ei sunt din Anglia, o domnișoară e din India, iar doi sunt din Noua Zelandă, care e mai departe țară de pe pământ. Ea e o insulă în Oceanul Pacific la sud de ecuator și la sud-est de Australia. Conducătorul grupului e Dr. T. G. Dunning, președintele tineretului baptist din toată lumea. Ceice au fost abonați la FARUL dela început, își amintesc, poate, că primul articol din primul număr al revistei noastre a fost scris de dânsul.

La sosirea lor în Arad, mușafirii străini vor fi întâmpinați de reprezentanții Uniunii Baptiste și ai bisericilor baptiste din Arad. Seara se va ține un serviciu religios în Arad. În numărul viitor al FARULUI vom anunța locul și orele acestui serviciu.

Sâmbătă dimineața, în 6 August, vom pleca la Moneasa, unde vom sta toată ziua. Sâmbătă seara ne vom înalțor în Butești, unde mușafirii străini vor fi întâmpinați de reprezentanții comunității și bisericii baptiste din Butești. Duminecă dimineața și după masă vom sta în Butești, unde vom avea servicii religioase dimineața și după masă la orele 2 și 4. De aici vom pleca în așa fel ca, pe orele 6, să fim în Pleșcuța unde iarăși se va ține un serviciu religios. Mușafirii englezi vor pleca de aici să doarmă în Vârfulurile.

Luni, oaspeții englezi vor vizita unele locuri însemnate de pe Valea Crișului Alb, iar Marți vor părăsi țara.

La aceste servicii religioase se va vorbi despre școlile duminicale, lucrarea tinerului, citirea zilnică a Bibliei, etc. Deom aceea ne vom bucura dacă vor lua parte la ele frați de pretutindeni.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

ORDINARE IN BICAZUL ARDELEAN. Frații din Bicalzul Ardelean au ținut, în 17 Iulie, a. c. ordinarea fratelui Alexandru Pop, ca pastor al bisericii. Serviciul ordinării a fost condus de frații predicatori: T. Patacă din loc, Gr. Tărălău din București și Vasile Buzdugan, bătrânul bisericii din Madei. Programul a fost împodobit cu poezii și cântări ale corului din loc. Pe lângă multe alte persoane, au luat parte la serviciu și domni: notarul comunei, secretarul și învățătorii școlii primare. După masă s'a servit Cina Domnului, la care a vorbit fr. A. Pop despre *Hrana sufletului*.

FRĂȚII DIN CERNAUȚI ȘI DAVI-DENI, Bucovina, au avut un botez în 26 Iunie, la care s'au botezat 11 persoane. Actul botezului a fost îndeplinit de fr. Ilie Ciornei, predicator în Bucovina. După masă frații Hodoroabă și Andrusac au ținut serviciul punerii mâinilor. În legătură cu acest serviciu, s'a ținut o serbare la care au vestit Evanghelia frații semănariști: Isac Ioan, Bejenaru Nicolae și Furcea, predicatorul german baptist.

BISERICA BAPTISTA DIN TALMACI, jud. Sibiu, a avut o mare bucurie cu ocazia vizitei fratelui seminarist, I. Chiș. Frații au fost adânc mișcați de cuvântul sfintei Scripturi, vestit prin musafirul lor.

MANA ZILNICA e citită mult în rândurile armatei poloneze. Ea apare de mult în limba poloneză și sunt foarte mulți soldați și ofițeri cari o citesc. De cerând MANA ZILNICA a fost tradusă și în limba ucraineană pentru ucrainenii din Polonia.

BISERICA BAPTISTA din Roșă, Cernăuți, a avut o frumoasă serbare a tineretului în 29 Iunie, condusă de fr. N. Bejenaru, seminarist. Următorii frați au împărțit cuvântul Evangheliei: Hodoroabă D., Andrusac V., Bilac I., Hnatiuc I. și Bejenaru N. A cântat corul din Cernăuți.

Fr. I. COVACI, ajutat de fr. Cosman Deac și I. Păușan, a ținut, în 29 Iunie, înmormântarea fr. Eugen Crișan din Pojoga. A cântat muzica din Bata, condusă de fr. I. Cismaș.

Fr. DUMITRU DRAGILĂ, însoțit de fr. Gh. Miculescu și I. Stanea, a ținut, în 29 Iunie, serviciul religios al înmormântării fr. Ion Marta din Tincova, jud. Seregin. Dânsul mersese foarte obosit să facă baie în Timiș și acolo a încetat din viață.

IERIHONUL va fi zidit din nou. O comisie specială a făcut un plan de construcție. Acest oraș va deveni o stațiune climaterică. El se găsește la 250

metri mai jos de suprafața mării. De aceea iarna are o climă foarte dulce. În același timp în jurul său se găsesc izvoare de sulf, cari sunt tămăduitoare.

LA REDACȚIA NOASTRĂ se găsesc de vândut două armonii, unul cu 12 registre, având prețul 9500 lei, iar celălalt cu două registre, având prețul de 4800 lei.

UNII DUȘMANI AI BIBLIEI au spus că nu există nicio dovadă istorică despre locuirea Heților în Siria în timpul în care îi amintește Biblia. Iată însă, că cercetările, conduse de Sir L. Woolley, au stabilit clar că pe la 1600 înainte de Hristos, Nordul Siriei era locuit de Heții. Iarși descoperirile arheologice adevărate spusele Bibliei și amuțesc pe împotrivitorii ei. Tot aici s'a descoperit un palat care fusese ars acum 3500 de ani. În el s'au găsit 250 de documente scrise pe cărămizi arse în limba babiloneană. În cenușă s'au găsit lucruri de aur și de argint.

Dr. J. H. RUSHBROOKE, secretarul general al Alianței Baptiste Mondiale, a sosit la Londra după călătoria pe care a făcut-o prin Statele Unite și Canada.

Fr. M. FLUERAȘ și V. IARU, ajutați de fr. D. Bruda și V. Spiridon, au ținut în 29 Iunie, înmormântarea fr. N. Fleșeriu.

ATENȚIUNE!

Duminecă 31 Iulie, este DUMINECA 5-a, când toate Școlile Duminecale din țară sunt rugate să țină un program special și o colectă specială, pe care o vor trimite la casierul Școalelor Duminecale din toată țara, care este fratele Ilie Craiovean, str. Valea Mică Nr. 310, Moldova-Nouă, jud. Caraș.

Această hotărâre este luată de „Comitetul Uniunii Bisericilor Baptiste din România”, în ședința din 21—23 Mai, 1938. Din fondul adunat din colectele acestea, se va cheltui pentru organizarea Școlilor Duminecale, pentru organizarea cursurilor pentru învățători și secretarii Șc. Dum., precum și pentru întreținerea misionarului Șc. Dum.

De aceea sunt rugate toate Școalele Duminecale să trimeată cât mai neîntârziat colecta lcr. Orice donațiuni și daruri pentru scopul amintit, sunt bine venite.

Colectele și donațiunile primite vor fi publicate în revista „CĂ-LĂUZA”.

SAPATURILE făcute la Bel-Semes, Palestina, a scos la iveală un vas de piatră pentru apă de acum 3500 ani.

Dr. RUSHBROOKE a fost primit în Canada cu o cinste deosebită. Guvernatorul statului Ontario a chemat predicatorii baptiști la o întrunire specială, ținută în sala parlamentului, unde a fost primit Dr. Rushbrooke. Apoi dânsul a luat parte la congresul baptiștilor din Canada.

BISERICA BAPTISTA ARAD-PARNEA-VA a avut o frumoasă serbare a tineretului, în 17 Iulie, la care au luat parte frații din mai multe biserici. Programul a fost condus de fr. Gh. Jurgu și D. Dumitrașcu, pastorul bisericilor baptiste din Arad. Au cântat corul bisericii din Șega și muzica din loc. Doi frați au vestit cuvântul Domnului. Tineretul a împodobit programul cu poezii, soluri, duete, etc.

BISERICA BAPTISTA DIN BICAZUL ARDELEAN a avut o serbare a tineretului în ziua de Rusali. Ea a fost condusă de fr. A. Pop, care a vestit cuvântul Evangheliei. A cântat corul din loc, condus de fr. S. Patacă.

Comandați registre pentru biserici cu 120 lei bucata. Cine comandă dela 3 bucăți în sus, le capătă cu 100 lei bucata.

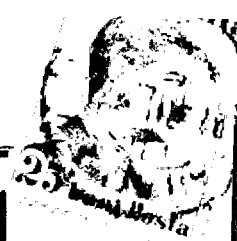
SOCIETATEA MISIONARĂ

pentru misiunea în Jugoslavia s'au primit următoarele sume: Comunitatea Bozovici, 1500 lei. Bis. Ațiaș, Bihor, 100 lei. Bis. Bălă-sinești, Hotin, 113 lei. Bis. Gurbedin, Bihor, 100 lei. Soc. Femeilor Gurbedin, 100 lei. B. Crăciun, Gurbedin, 100 lei. C. Vasile, Gurbedin, 100 lei. P. Flore, Gurbedin, 100 lei. Leuce Irina, Gurbedin, 20 lei. Leuce Ion, Gurbedin, 20 lei. Martin Petru, Gurbedin, 20 lei. Folcut Gh., Gurbedin, 20 lei. Gh. Moisă, Gurbedin, 20 lei. V. Buzdugan, Madei, Neamț 50 lei. Mihai Luca, Fărcăș, Neamț, 50 lei. Bis. Davideni, 100 lei. Bis. Barila, 55 lei. Bis. Comărești, 35 lei. Bis. St. Comănești, 40 lei. Bis. Roșă, Cernăuți, 35 lei. (Va urma.) Casier: L. L. Sezonov, Str. Berzei No. 29, București, II.

SOCIETATEA MISIONARĂ

pentru misiunea între țepoși s'au primit următoarele sume: N. Sovoiala, Breaza de Sus, 200 lei. Bis. Davideni, 69 lei. Bis. Banila, 75 lei. Bis. Comărești, 35 lei. Bis. Roșă, Cernăuți, 40 lei. Bis. Ațiaș, Bihor, 100 lei. T. V. R., Pitești, 600 lei. (Va urma.) Casier: L. L. Sezonov, Str. Berzei No. 29, București, II.

FAPTE, PILDE și IDEI

Comori ascunse

În Paris există o familie olandeză care era foarte săracă. Cu multă muncă își câștigau puțină pâine pentru hrană. Ei nu șiau că în casa lor se găsește o mare comoară. Într-o zi însă, mama începu să curățească un dulap care până acum fusese nebagat în seamă. Deodată dădu aici peste un tablou vechiu. El era așa de mare încât nu se putea așeza pe niciun perete. Năvea rame de loc. Mama fu curioasă și chemă un expert să-l vadă. Acesta află că tabloul e făcut de marele pictor Vermeer, care a trăit în veacul al 17-lea. Tabloul a fost prețuit și vândut cu 60 milioane lei! Astfel această familie săracă a devenit dintr-o dată una din cele mai bogate de pe pământ. Ceea ce e interesant, e că și vestitul pictor a trăit în vremea sa foarte sărac și când a murit, soția lui a fost silită să dea ca garanție unui brutar tablourile pictate de soțul ei.

În tot cazul, mulți oameni se aseamănă cu familia săracă din Paris. Ei trăiesc o viață săracă și nefericită, când comoara stă lângă ei. Această comoară e Biblia, care e mai scumpă decât toți banii din lume. În ea se găsește vestea mântuirii a mântuirii prin jertfa lui Hristos. Toiși ea stă în multe familii uitată ca și tabloul lui Vermeer, în timp ce o sărăcie mare pustiește viața spirituală a familiei. Ferice de cei ce se folosesc de această avuție neprețuit de mare.

Oameni mici și fapte mari

Charles Wesley, care studiasă la universitatea din Oxford, era foarte bolnav și dorea să găsească iertare dela Dumnezeu, dar nu pricepea pe ce cale trebuie să o găsească. În apropierea sa trăia un căldărar, numit Bray, „un om sărac și neînvațat, care nu știa altceva decât pe Hristos”. Studentul Wesley a cerut să fie dus la casa acestui om sub a cărui căldăzire s'a așezat. Căldărarul i-a dat să citească ceea ce a scris Luther în comentariile sale cu privire la epistola către Galateni. Căldărarul i-a explicat calea mântuirii. În 21 Mai, 1738, Wesley a scris în carnetul său: „Acum am găsit pace cu Dumnezeu”. Iată cum un muncitor simplu, dar cunoscător al Bibliei, a condus pe un om învățat la Hristos.

Marele artist și prieten al lui Ruskin, James Smetham, a scris odată: „Am venit dela o clasă a școlii duminicale. Acolo a fost un grădinar, un brutar, o văduvă, un cismaș, și un împachetător. Oameni foarte simpli, dar pot să spun că am auzit dela ei lucruri minunate cu privire la Dumnezeu, cari m'au îmbogățit. Ceea ce le-am putut da eu, a fost de

mică valoare”. Da, oamenii neînvațați, dar cari se hrănesc zilnic din cuvântul lui Dumnezeu, și trăiesc o viață departe de lume și de păcat, pot ajunge la o cunoștință mult mai înaltă despre Dumnezeu decât cea pe care o pot da știința și învățătura. Pe această cale oamenii mici în ochii lumii, pot face fapte mari în fața lui Dumnezeu.

Tovărășia cu Dumnezeu sfințește viața

Iată, ce scrie marele om al lui Dumnezeu, Carol Simion: „Eu găsesc că o mabiarie în tovarășie apropiată de Dumnezeu, e absolut necesară pentru păstrarea unei vieți duhovnicești calde. Numai în acest fel, rugăciunile noastre au în ele răvna trebuincioasă. E adevărat că o nevoie mare ne face să fim fierbinți în

rugăciuni. Dar altcum rugăciunile noastre devin foarte reci, dacă nu intră tovarășia cu Dumnezeu ca un obicei în viața noastră”. Dar nici altora nu le putem împărtăși decât ceea ce avem. Într'un cimitir, la capul mormântului unei fetițe, care a avut o influență spirituală mare, stă o piatră albă. Pe ea sunt săpate următoarele cuvinte: „Aici odihnește corpul unei fetițe despre care prietenele ei au spus: „E mult mai ușor să fim bune când ea e între noi”. Pot spune și despre tine același lucru cunoscuții tăi? Prezența ta inspiră pe oameni spre bine, spre sfințenie și spre Dumnezeu, sau îi împinge în jos, spre păcat și spre moarte? Nu merge mai departe până n'ai răspuns acestei întrebări pătrunzătoare. Influența pe care o avem asupra altora, arată din ce calitate e compus caracterul nostru.

BIBLIOTECI

Din multe părți ale țării, frații se adresează Depozitului de literatură, cerând informațiuni în legătură cu bibliotecile de cărți, ce ar dori să aibă în biserici, și căroră le răspundem următoarele:

Fiecare biserică baptistă trebuie să aibă o bibliotecă plină cu cărți bune. Baptiștii de pretutindeni, au fost și sunt iubitori de cărți, și au contribuit mult la răspândirea lor.

Glasul nostru a găsit ecou în inima multor biserici, cari și-au format biblioteci.

Puteti să ajungeti la o bibliotecă bună, pentru suma de 1500 (unamieciincisute) lei. Desigur se poate ajunge la una mai mare, care va costa mai mult, și în același timp la una mai mică, care va costa mai puțin. În orice caz, această bibliotecă este a bisericii, și, începând cu Biblia, trebuie să cuprindă mai multe exemplare din toate cărțile tipărite în spiritul credinței noastre.

Printre feluritele cărți pe cari le avem, sunt câteva de absolută trebuință pentru fiecare baptist. Când un frate sau o soră va citi cărțile înșirate mai jos, va avea o lumină nouă, care îi va înțări pașii pe drumul sfânt, și care îl va ajuta să răspândească lumina în jurul său. Aceste cărți sunt:

**Vieța de familie în Biblie.
Doctrinile biblice.
Credința și misiunea baptistă.
Studii în Noul Testament.**

Harta Palestinei.**Istoria Creștinilor.****Inima Vechiului Testament, etc.**

A apărut ceva nou: „Hristos și familia lui Pilat” și cartea: Logodnă; Căsătoria și Divorțul. Costul lor este 15 lei bucata.

Aceste două cărți sunt scrise de către fratele Ioan Rusu, absolvent al Seminarului nostru și păstor al bisericii baptiste din Lupeni. Pentru cei ce comandă de la 20 bucăți în sus, dăm și rabat.

Pentru frații cari se vor distinge în răspândirea literaturii, formând biblioteci prin biserici, Depozitul nostru le va face la numărul potrivit, câte un cadou frumos.

Registre

Cele mai bune registre pentru menținere s'au tipărit până în prezent, și s'au găsit de vânzare la Depozitul nostru.

Fiecare biserică, ce dorește să aibă un registru corespunzător, cu toate datele necesare ultimelor cerințe, să-l comande de la Depozitul nostru. Prețul unui registru este de lei 120. Pentru cei ce comandă mai mult de trei bucăți, dăm un rabat de 20 lei de fiecare registru.

Cei ce doresc să aibă tablouri penstatistice, să ceară și le vom trimite libere cu toate rubricile din registrele cele voi fi de mare ajutor pentru o completare rapidă și exactă a statistice. Costul unei foi liniată pe ambele fețe, este de lei 3 bucata.

DEPOZITUL DE LITERATURĂ
Str. Fabricii 20, Arad.